

En el llindar del capvespre

Carme Jordi

Aigüeres

Les seves òrbites blanques, buides,
fitant-me desorbitades,
les mans àgils escumejant dins seu,
la ment lluny i a prop a la vegada,
quantes hores compartides cara a cara!
I a la paret, penjada, la pissarra, blanca impressora
que espera ser resseguida pel retocador amic i,
mentrestant, l'expectant, la buida m'espren la ment
amb les seves nines negres i absurdes, de goma encadenades.
I jo escric i escric.

Endreça

L'última bossa ja ha estat engolida
per la descomunal boca del contenidor.
He fet endreça! El meu hivernacle d'objectes i records
ja havia complert llargament la seva trajectòria:
passar de l'armari primer a l'últim, per acabar
als altells d'unes golfes polsoses. Avui, però,
han baixat de cop, ordenats cívicaament camí dels contenidors.
Un xic de mi mateixa s'ha buidat, ho he sentit
en lliscar-me pels dits el fred plàstic de l'última bossa.
Dintre de poc el gran camió de les escombraries
[passarà a recollir-nos.

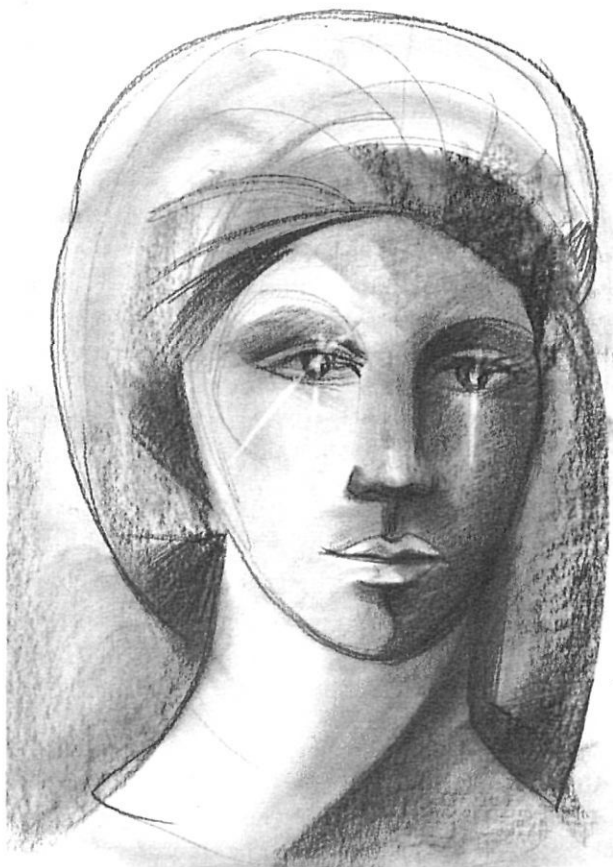
Anònims

No tenien nom ni cognoms,
no els calia.
Tenien complicitat en la mirada i es sabien;
en feien prou.
Ell era el seu Ell,
la seva ella, Ella;
i un jo per cadascú.

Caquis

*Ho tenia tot la senyora Anneta, menys el somriure a la cara.
Nosaltres, la mainada, esperàvem la migdiada, quan feia el cop
de cap de la son, darrere les vidrieres, per anar a robar-li els
caquis.*

Carabassats i humits, els caquis rellicosos
vessaven goludament per les nostres boques;
buscàvem el plaer, l'esglai, la por...
Menjàvem el fruit prohibit i ho sabíem
(però no eren pomes) i la serp dormia
la plàcida migdiada.

Menta

He trencat un grapat de menta fresca
i l'he endreçat al calaix dels pensaments
on te m'hi fas present tantes vegades.
Per si un dia la memòria s'esvaïs,
arrossegada pel temps que tot s'ho emporta,
l'olor de menta em tornarà el record
si és que un dia al calaix hi entrés la fosca.

Pedaços

Poso pedaços a uns llençols
potser massa esquinçats,
però guarden el pòsit de les hores nostres.
Embasto i cuso el temps amb ulls cansats,
deixo a l'armari l'empesa de la roba nova,
la que mai ha tocat aigua, la que no s'ha estrenat.

Revolts

Agafa't fort al manillar, pedala i mira endavant,
que tu pots!
Vaig ensenyar-li així a anar en bicicleta.
M'avança avui, segura, i la veig allunyar-se
amb la seva cabellera rossa estesa al vent.
En un revolt del camí
m'espera.

* * *

Uns dits petits
assagen curtes notes
en el teclat
on s'hi han fet grans les mans
del mestre que l'escolta.